

Junior

1. číslo

2016/2017

ŠKOLA HŘEBEČ
Masarykova jubilejní základní škola Hřebeč

Obsah

Redakční rada

Jsme opět ve škole- Eliška Hlízová 9. třída

Divadlo- Jentl

Volný čas

Anketa o volném čase

Veletrh celoživotního vzdělávání

Fanfikce

Autismus

Škola pro všechny

Perličky

Vtipy

Redakční rada:

Šéfredaktorka: Eliška Hlízová

Zástupkyně šéfredaktorky: Leona Staniurová

Sport: Karolína Zubková

Veronika Peková

Vtipy: Eliška Drahoňovská

Kulturní rubrika: Hana Karkošová

Karolína Belková

Události ve škole: Eliška Hlízová

Leona Staniurová

Jsme opět ve škole

V novém školním roce nás před budovou školy přivítala svým proslovem paní ředitelka.

Všední dny strávené ve škole jsme postupně poznávali nové učitele. A že jich je dost. Mnoho učitelů už jsme také v tomto školním roce nepřivítali.

Naše škola byla zrekonstruována a vypadá o něco lépe. Třídy jsou vymalovány, na chodbě nám přibýly nové knihovničky i s knihami a do některých tříd se pořídily i nové interaktivní tabule.

Výuka první dny probíhala v pořádku, i když později přišla nějaká ta pětka. V lepším případě čtyřka nebo trojka.

Ve škole je i mnoho nových tváří mezi žáky.

Někteří žáci odešli na jinou školu za dalším studiem. Některé třídy z naší školy navštívily kladenské divadlo a na začátku školního roku i bowling nebo trampolínové centrum

V tomto školním roce se toho také určitě ještě hodně stane.

Divadlo

Dne 6.10 naše škola navštívila kladenské divadlo. Byli jsme na představení Jentl, které bylo o dívce, která chtěla mít stejná práva jako muži. Jejím snem bylo, aby mohla studovat. V té době byly školy pro ženy zapovězené. Převlékla se za muže a vydala se studovat. Dala si jméno Anchele. Poznala pár přátel, kteří netušili, že je žena. Poznala Avigdora a pomáhali si. Jednoho dne se Avigdor musel oženit. Avigdor miloval Hadas, ale její rodiče si nepřejí, aby si vzala Avigdora. Anchele se musel taky oženit. Avigdor si přál, aby se oženil s Hadas. Později byla svatba Avigdora a po té svatba Anchelova. Avigdor byl nešťastný. Anchele už nevydržel lhát a řekl Avigdorovi, že je holka. Anchele chtěl opustit Hadas a chtěl, aby Hadas si vzal Avigdor. A Anchel odjel. Po představení jsme šli na prohlídku divadla. Byli jsme i na jevišti. Šli jsme do zkoušecí místnosti, kde se herci připravovali na vystoupení. Nově zrenovované divadlo vypadalo úchvatně. V sále nebyl původní lustr a celý sál měl znázorňovat západ slunce, na zadní stěně byla oranžová barva a směrem k jevišti byla modrá až tmavě modrá.

Lukáš Huttner 9. třída

Ve čtvrtek 6. 10. se 2. stupeň naší základní školy vydal do kladenského divadla na představení Jentl. Představení bylo o židovské dívce jménem Jentl, která chtěla studovat, a protože dívky v její době nemohly studovat, převlékla se za chlapce a říkala si Anšel. Na studiích se seznámila s Avigdonem a stali se z nich nejlepší přátelé. Avigdon byl zamilovaný do dívky jménem Hadas, ale její rodiče jí zakázali si ho vzít za muže. Avigdon si vzal ze soucitu Pešu a Anšelovi nakázal, ať si vezme Hadas a ať s ní je šťastný. Ve svatební noc Anšel splnil manželské povinnosti. Manželství nebylo tak jak si Hadas přála a představovala, tak jí Anšel opustil a přenechal ji Avigdonovi, který od Hadas utekl. Když bylo po všem Jentl se Avigdonovi přiznala, že se převlékala za muže, jen aby mohla studovat. Po ukončení představení nám průvodkyně něco málo řekla o historii divadla a také nám řekla, že celé divadlo je v motivu dne a noci. Následovala prohlídka divadla a zákulisí. Průvodkyně nás zavedla i do místnosti, kde se nacvičovala různá představení. Divadlo se mi líbilo a těším se na další představení.

Eliška Drahoňovská 9. třída

Volný čas

Já ve volném čase buď chodím ven s kamarády anebo jsem doma a pomáhám rodičům. Jinak moc volného času nemívám, protože si připravuji věci do školy. A dělám si domácí úkoly. Doma moc nejsem, protože jsem více u babičky anebo venku. Jinak hraju fotbal anebo florbal. Každý den navečer se koukám na televizi. U televize a u počítače moc času netrávím. Jen o víkendu jsem u počítače tak tři až čtyři hodiny.

Vojta Macek 9. ročník

O volném čase odpočívám, nebo chodím ven. Někdy si jdu občas zacvičit, nebo si zahrát hry. Nejraději chodím ven se svou dívkou. Taký většinou poslouchám písničky, je to jako můj koníček. Vyhledávám všechnu hudbu, kterou jsem dříve poslouchal. Občas pomáhám doma, když rodiče potřebují. K večeru vždycky chodím běhat, abych měl lepší kondici. Jednou za čas si jdu i kreslit, pokud na to mám náladu. Rád chodím na nějaké kratší vycházky, abych se nadýchal čerstvého vzduchu. Občas si jdu jen tak zakopat s míčem před barák a trénuji žebráčky. Zdá se mi, že čím více jsem starší, tím více se nudím. V dětství bylo všechno barevnější a zábavnější, ta dětská fantazie je krásnější.

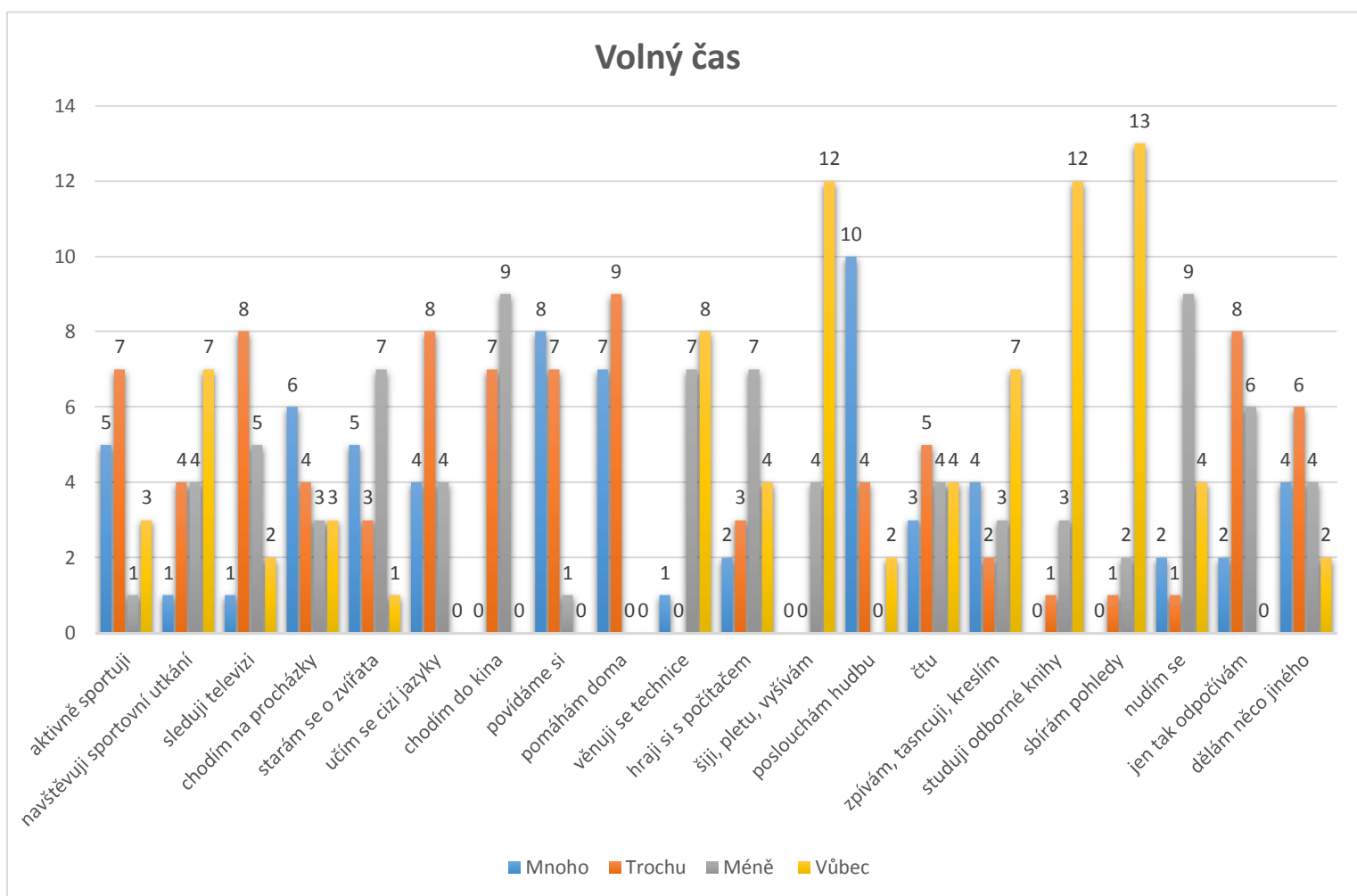
Patrik Karchňák 9. ročník

Ve svém volném čase se věnuji docela dost sportu. Mým nejoblíbenější sport je plážový volejbal. Ten mám dvakrát týdně. Můj další docela dost oblíbený sport je tenis. Ten hraju jen jednou týdně, ale stejně si tam vždy pořádně zaběhám. Jelikož letos budu dělat i přijímací zkoušky na střední školu, tak docela dost času věnuji doučování. Asi nejvíce volného času mám ale doma. To si hodně píšu s přáteli a koukám na nějaké filmy, nebo seriály. Momentálně nejoblíbenější seriál je asi Game of thrones nebo- li Hra o trůny.

Jan Donát 9. třída

Anketa- Volný čas

V anketě, kterou vyplňovali pouze žáci 9. ročníku, jsme se dozvěděli, jak moc je tato třída aktivní ve volném čase. Hodně žáků odpovědělo ohledně sportu záporně. Ale jakmile šlo o počítače nebo nudu, většina odpověděla kladně. Tady je vidět, jak moc sportovně založený ročník jsme a jak dobře umíme naložit s volným časem.

Zpracovaly: Hlízová 9. ročník

Belková 9. ročník

V úterý a ve středu jsme měli možnost navštívit veletrh celoživotního vzdělávání, který se konal na Kladně v kulturním domě. Připraveny tu pro nás a ostatní základní školy, byly různé stánky s nabídkami na střední školy, odborná učiliště i gymnázia.

18. října osmá a devátá třída vyrazila na veletrh celoživotního vzdělávání, který se konal v kulturním domě na Kladně. Na veletrhu jsem si prošel stánky všech škol a dostal jsem spoustu letáků. Nejvíc mě zaujala stavební škola (nevím její přesný název). Na téhle škole mají velký bufet, rychlou wifi a chemii jenom v prváku. Hlavně mají zajímavý rozvrh. Studium se zakončuje maturitou. Nejspíš navštívím dny otevřených dveří. Myslím, že tato škola bude jedna z mých dvou škol na přihlášce. Veletrh se mi moc líbil.

Jan Cikhart 8. ročník

Na veletrhu jsem se zajímal hlavně o průmyslové školy, protože mi přijde, že je to pro mě to nejlepší. Zástupci jednotlivých škol nám vždy vyprávěli, co se učí na jejich školách, jaké mají vybavení a jaké jsou jejich výhody. Od každé školy jsme dostali letáček. Ze všech škol se mi nejvíce zalíbila SPŠS Betlémská, protože tam měli 3D tiskárnu. Zástupci této školy byli velice příjemní. Veletrh se mi velice líbil a ve volbě školy jsem se ujistil.

Dominik Blaňár 8. ročník

Veletrh celoživotního vzdělávání probíhal v kladenském kulturním domě, představily se nám tam školy z celé republiky. Byly tam střední školy, gymnázia a odborná učiliště. Procházeli jsme mezi stánky a brali si letáky a ptali jsme se na informace, které nás zajímaly. Některé školy tam měly i pomůcky a pokusy, které jsme si mohli vyzkoušet, například u zdravotní školy jsme si mohli zkusit resuscitaci a u technických škol tam měli různé roboty. Také jsme si v předsálí mohli udělat test, ze kterého jsme se mohli dozvědět, jaké povolání by se k nám hodilo. Potkala jsem tam i své kamarádky, které si taky byly vybírat střední školu. Mě osobně zaujala stavební škola a technické lyceum na Kladně. Dozvěděla jsem se o škole a o oborech hodně. Moc se mi tam líbilo a doufám, že si vyberu dobrou školu a že mi to půjde.

Leona Staniurová 9.ročník

Postava v zrcadle

Když jsem stála před zrcadlem a prohlížela jsem se, najednou jsem ve svém odrazu uviděla, jak mi po rameni stéká krev. Když jsem se ale na to rameno podívala, nic tam nebylo. Ani šrám, ani kapička krve. Nenechala jsem se zaskočit a zkoušela si oblečení dál. Když jsem se ale zase podívala do zrcadla, viděla jsem, že u mé postele stojí nějaká postava a v ruce drží nůž. Myslela jsem si, že se mi to zase jenom zdá, a tak jsem se v klidu otočila. Vtom se otočil klíč ve dveřích, zavřelo se okno a zhasla se lampa. Už jsem nebyla klidná spíš naopak. Šíleně jsem se bála a vtom se na zrcadle objevila krev. Bylo jí čím dál tím víc, až byla i na koberci. Dostala jsem ještě větší strach a to i přesto že jsem si myslela, že víc už to ani nejde. Chtěla jsem běžet za mámou, ale dveře nešli otevřít. Teprve pak mi došlo, že ta postava tam stále stojí. Se strachem v očích jsem se na ni otočila a ona začala odříkávat nějakou divnou řeč, které nebylo vůbec rozumět. Snažila jsem se uklidnit, ale vtom mě něco praštilo do hlavy a já jsem omdlela. Když jsem se ráno probudila, tak byly dveřeodemčené, okno otevřené, lampa svítila a zrcadlo bylo krásně čisté. Ani památka po tom zvláštním večeru. Vedle mě byla jenom jedna kapka krve. Zjistila jsem, že mi vytekla ze šrámu na rameni. Ten šrám byl úplně na stejném místě, kde jsem ho viděla v zrcadle. Podívala jsem se do toho zrcadla a zase jsem tam na okamžik zahlédla onu postavu. Byla zohavená a smála se, potom zmizela a já už ji nikdy neviděla. Ale na rameni mám ten šrám dodnes.

Myslíte si, že se vás snažím jen ošálit a tento příběh jsem si vymyslela? Pravda je taková, že tato story není jen výplod mojí fantazie, je to podle skutečné události.

Jak jsem byl pomáhat autistům

Chci vám vyprávět o své dobročinné činnosti pro tři autisty. Nejdřív bych vám měl říct, že autismus je tzv. vývojové mentální postižení projevující se abnormální sociální interakcí, stálými opakujícími se vzorci chování a narušenými komunikačními schopnostmi. Objevuje se před třetím rokem věku. Patří mezi poruchy autistického spektra (PAS). Po škole mě vyzvedl táta a svezl mě na Veleslavín. Strašně jsem se těšil, protože jsem to zatím dělal jenom na táborech, ale teď jsem to měl dělat pracovně. V ulici Na Zderaze, mě uvítala Romana Straussová, se kterou se znám už od čtyř let, takže to je teď už 10 let. Vstoupili jsme do budovy, byli tam 2 kluci, které jsem znal, a jeden neznámý Romana mi dala podepsat smlouvu a už jsme šli do místnosti, já jsem tam zatím jenom natáčel, ale to se brzo změní. Natáčel jsem, jak si povídali, a já jsem se taky zapojoval do rozhovoru. Trochu vám rozeberu kluky, kteří tam byli, byl tam Kuba Hrubý, ten pořád opakuje to, co vy řeknete, protože sám neumí komunikovat. Kuba tam byl ještě jeden, u toho byste ani nepoznali, že má PAS, choval se úplně normálně, takže jsme si jen tak povídali. Poslední z nich Štěpán hodně mluví za ostatní a skáče lidem do řeči, kdykoliv ho zastavíte, aby s tím přestal, tak se urazí, takže taky hodně práce. Pak jsme hráli hru na prohru, ve které jsem hodně pomáhal, a dali jsme si svačinu, ale to už jsem musel běžet, takže jsem dal všem sbohem a ani jsem se nenadál a byl jsem v autobusu a doma.

František Šterba 8. ročník

Naše škola je pro všechny

V letošním školním roce vyšel v platnost zákon o inkluzi.

V naší škole integrace probíhá již třináctým rokem a máme s ní již bohaté zkušenosti. Škola je moderní, bezbariérová, vybavená pro žáky zdravé i žáky s handicapem. Ve škole pracuje 7 asistentek pedagoga, které pomáhají vyučujícím s péčí o žáky, kteří potřebují při výuce, o přestávkách, při přesunech po škole určitou pomoc. Asistentky pedagoga také poskytují doprovod na akce mimo školu, účastní se s nimi ozdravných pobytů, aby se tyto děti cítily stejně plnohodnotně jako jejich vrstevníci. Snažíme se být škola s lidským přístupem a vést děti tak, aby byly připraveny a mohly se uplatnit v budoucím životě.

Již tradičně proběhl v září **Motýlí výlet** (adaptační akce).

Každý třídní učitel si připravil program pro své žáky, např.

Žáci 8. a 9. ročníku podnikli pěší výlet do obchodního centra OAZA, kde si zahráli společně bowling. Samozřejmostí je, že se všech podobných akcí účastní i integrované děti spolu s asistentkami.

3. B (nová paní učitelka Bc. Eliška Paterová a nová asistentka pedagoga Bc. Gabriel Ingeli) se v prvním zářijovém týdnu v rámci stmelení kolektivu vydala na dětské hřiště, kde probíhaly pohybové aktivity. Děti si užívaly jízdu na laně, kolotoči a jiné. Všem se na hřišti líbilo.

V měsíci říjnu zhlédly třídy 7., 8., 9. divadelní představení v **Městském divadle Kladno – JENTL**.

Představení vypráví strhující příběh o židovské dívce, která toužila po vzdělání. Zážitek z představení byl umocněn komentovanou prohlídkou nově zrekonstruovaného divadla a jeho zákulisí.

Díky asistentkám pedagoga se mohli představení zúčastnit všichni žáci.

Perličky z osmé třídy

Stará Živohošť 2015 – hrajeme volejbal a Pepovi vypadl míč z rukou

Učitelka: „Pepíku vyklouzl!“

Pracovní činnosti – přišíváme knoflík k umělé kytce

Učitelka: „...a musíte se trefit tou jehlou do té dírky“

Honza: „a co mám dělat, když už jsem v té díře“

Na konci hodiny

Učitelka: „Jestli tu kytku nechcete tak mi ji sem dejte a nevyhazujte ji. Vy máte potom ty vánoční trhy, tak to na nich prodáme.“

Honza: „No když už jsem se kvůli tomu trefil do díry, tak to si ji nechám.“

Občanská výchova

Učitelka: „Kluci nekecejte!“

Honza: „My nekecáme, my říkáme pravdu.“

Co je to?

Ve dne to štěká a v noci to spí v krabici.

Tchýnina protéza.

Stojí dvě blondýnky na peronu a jedna se ptá: „Pane výpravčí, doveze mě tenhle vlak do Prahy?”

„Ne” zklame ji výpravčí. „Ten vás tam rozhodně nedoveze”

Zezadu se vynoří druhá blondýnka: „A mě jo?”

„No jak se jmenovala žena, kvůli které se ve starém Řecku vedla slavná bitva? “ptá se učitelka Heleny.

„Nevím.”

„No přece jako ty.”

„Cože? Kropáčková?”

Tati, přeložili mě do zvláštní školy. Výborně, synku, když na to máš, tak studuj.

Bod č. 1: Učitel má vždy pravdu.

Bod č. 2: A když pravdu nemá, tak platí bod č. 1.

„Nechci vás strašit, pane učiteli”, říká student pedagogovi, „ale tatínek říkal, že jestli nezačnu nosit lepší známky, dostane někdo velké výprask”.

Na rodičovském sdružení: „A nezlepšil se náhodou můj syn?”

„Ale jistě, váš podpis již falšuje daleko lépe.“